"କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା"

ଆଜି ବାପଦାଦା ବିଶେଷ ଭାବରେ ଚାରିଆଡର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ପରିକ୍ରମା କରୁଥିଲେ । ଯେପରି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତୁମେମାନେ ବହୁତ ଥର ପରିକ୍ରମା କରିଛ ସେହିପରି ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଆଜି ଚାରିଆଡର ସଚ୍ଚା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନର ପରିକ୍ରମା କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲେ ଏବଂ ସ୍ଥିତିକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲେ ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ଥାନ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବିଧିରେ ସୁସଜ୍ଜିତ ଥିଲା । କେଉଁ କେଉଁ ସ୍ଥାନ ସ୍ଥୂଳ ସାଧନ ଗୁଡିକ ଦ୍ୱାରା ଆକର୍ଷଣମୟ ଥିଲା, କେଉଁ କେଉଁ ସ୍ଥାନ ତପସ୍ୟାର ପ୍ରକମ୍ପନ ଦ୍ୱାରା ଆକର୍ଷିତ କରୁଥିଲା, କେଉଁଠି ପୁଣି ତ୍ୟାଗ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ନିରାଡମ୍ବର ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠତାର ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ଅତି ଆକର୍ଷଣୀୟ ଥିଲା ଏବଂ ଆଉ କେଉଁ କେଉଁ ସ୍ଥାନ ସାଧାରଣ ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଲା । ଏହିଭଳି ସମସ୍ତ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସ୍ମୃତିର ସ୍ଥାନ ଗୁଡିକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରୂପରେ ଥିବାର ଦେଖିଲେ । ତେବେ ସ୍ଥାନ ସହିତ ସ୍ଥିତିକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଥିଲେ । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ଥିତିକୁ ଦେଖିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନର ସମୟ ଅନୁସାରେ ପିଲାମାନେ କେତେ ଦୂର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେଣି ଏହି କଥା ଦେଖିବା ପାଇଁ ବ୍ରହ୍ମାବାବା ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇଥିଲେ । ବ୍ରହ୍ମାବାବା କହିଲେ ପିଲାମାନେ ସବୁ ପ୍ରକାରର ବନ୍ଧନରୁ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ, ଯୋଗଯୁକ୍ତ, ଜୀବନମୁକ୍ତ ହୋଇ ସଦାସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି । କେବଳ ସମୟକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି । ତେବେ କ'ଣ ଏହିଭଳି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ? ସବୁ ପ୍ରକାରର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଗଲାଣି, କେବଳ ସମୟକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି ? ଏହିଭଳି ବାପଦାଦା ଅର୍ଥାତ୍ ଶିବବାବା ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ଭିତରେ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ଚାଲିଥିଲା । ଶିବବାବା କହିଲେ ତୁମେ ଚାରିଆଡେ ପରିକ୍ରମା କରି ଦେଖିଲ! ପିଲାମାନେ କେତେ ମାତ୍ରାରେ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ହେଲେଣି, କେତେ ମାତ୍ରାରେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହେଲେଣି ? କାହିଁକି ନା ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ଆତ୍ମା ହିଁ ଜୀବନମୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବ । ଯଦି କୌଣସି ବିନାଶୀ ସାହାରା ନାହିଁ ତେବେ ବନ୍ଧନଠାରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବୋଲି କୁହାଯିବ । ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଛୋଟ ବା ବଡ, ସ୍ଥୂଳ ବା ସୂକ୍ଷ୍ମ, ମନ ଦ୍ୱାରା ବା କର୍ମ ଦ୍ୱାରା ବିନାଶୀ ସାହାରା ଅଛି ତେବେ ବନ୍ଧନଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତେବେ ଏହି ସବୁ କଥାକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କୁ ଆଜି ବିଶେଷ ଭାବରେ ଚାରିଆଡେ ଭ୍ରମଣ କରାଇଥିଲି । ତେବେ ସେ କ'ଣ ଦେଖିଲେ ଜାଣିଛ ? ଅଧିକାଂଶ ପିଲା ବଡ ବଡ ବନ୍ଧନଗୁଡିକରୁ ତ ମୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ବନ୍ଧନ ବା ରସୀଗୁଡିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପରେ ଦେଖାଯାଉଛି ସେଗୁଡିକଠାରୁ ତ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏବେ ବି ଏଭଳି କୌଣସି ଅତିସୂକ୍ଷ୍ମ ରସୀ ବା ବନ୍ଧନ ରହିଯାଇଛି ଯାହାକୁ ସୂକ୍ଷ୍ମବୁଦ୍ଧି ରୂପୀ ନେତ୍ର ବ୍ୟତୀତ ଦେଖିପାରିବେ ନାହିଁ ବା ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେପରି ଆଜିକାଲି ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବସ୍ତୁଗୁଡିକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲେନ୍ସ ଅର୍ଥାତ୍ ଯବକାଚ ଦ୍ୱାରା ଦେଖିପାରୁଛନ୍ତି କାରଣ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ସେଗୁଡିକୁ ଦେଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେହିଭଳି ସୂକ୍ଷ୍ମ ପରଖିବାର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସେହି ସବୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବନ୍ଧନଗୁଡିକୁ ଦେଖିପାରିବ ବା ସୂକ୍ଷ୍ମ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ଜାଣିପାରିବ । ଯଦି ଉପରୁ ଉପରୁ ଦେଖିବ ତେବେ ଦେଖି ନ ପାରିବା ବା ଜାଣି ନ ପାରିବା କାରଣରୁ ନିଜକୁ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ବୋଲି ଭାବିବ । ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଏହିଭଳି ସୂକ୍ଷ୍ମ ସାହାରା ଗୁଡିକୁ ଚେକ୍ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ସାହାରା ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ ।

ଗୋଟିଏ ହେଲା ଅତି ସୂକ୍ଷ୍ମ ସ୍ୱରୂପରେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ସେବା ସାଥୀର ସୂକ୍ଷ୍ମ ସାହାରା ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ, ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଦେଖିଥିଲେ — କାହା ଭିତରେ କୌଣସି ବିଶେଷ ଗୁଣ ଥିବା କାରଣରୁ, ବିଶେଷ ଭାବରେ କୌଣସି ସଂସ୍କାର ମିଶୁଥିବା କାରଣରୁ ବା ସମୟ ସମୟରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବିଶେଷ ସହଯୋଗ ଦେଉଥିବା କାରଣରୁ, ବାହାରର ରୂପ ସେବା ସାଥୀ ବା ସହଯୋଗୀ କିନ୍ତୁ ସେହି ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଆକର୍ଷଣ ଥିବା କାରଣରୁ ତାହା ମୋହ ବିକାରର ରୂପ ଧାରଣ କରିଚାଲିଛି । ତେଣୁ ସ୍ଥୂଳ ରୂପରେ ସହଯୋଗୀ ହେଉଥିବା କାରଣରୁ ଆବଶ୍ୟକ ସମୟରେ ବାବାଙ୍କ ବଦଳରେ ପ୍ରଥମେ ସିଏ ହିଁ ମନେ ପଡିବ । ଯଦି ଦୁଇ ଚାରି ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥୂଳ ସାହାରାଦାତା ମନେ ପଡିଲା ତେବେ ସେହି ସମୟରେ ବାବାଙ୍କର ସାହାରା ମନେ ପଡିବ ? ଦ୍ୱିତୀୟ କଥା ଯଦି ଦୁଇ ଚାରି ମିନିଟ୍ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମୃତିର ସଂଯୋଗ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେଲା ତେବେ ପୁନର୍ବାର ଯୋଡିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିବ କାହିଁକି ନା ନିରନ୍ତର ସ୍ମୃତିରେ ଅନ୍ତର ଆସିଗଲା ନା! ଯଦି ଦିଲରେ ଅର୍ଥାତ୍ ହୃଦୟରେ ଦିଲାରାମଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣରୁ କାହା ପ୍ରତି ବି ଆକର୍ଷଣ ଯାଉଛି — ଏହାଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ଭଲ ଲାଗୁଛି, ପାଖରେ ବସିବାକୁ ଭଲ ଲାଗୁଛି, ଯଦି ଏହାଙ୍କ ସହିତ ହିଁ ଭଲ ଲାଗୁଛି ତେବେ ଭିତରେ କିଛି ଗଡବଡ ଅଛି । "ଏହାଙ୍କ ସହିତ ହିଁ" ର ଇଚ୍ଛା ଆସିବା ଅର୍ଥ ହୀନତା ଆସିବା । ଏମିତି ତ ସମସ୍ତେ ଭଲ ଲାଗୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହାଙ୍କ ସହିତ ବସିବା, କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା..... ଅଧିକ ଭଲ ଲାଗୁଛି! ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ଆତ୍ମିକ ସ୍ନେହର ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖିବା, କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ବା ସହଯୋଗ ନେବା ବା ଦେବା ତାହା ଅଲଗା କଥା । ସମସ୍ତଙ୍କର ବିଶେଷତାକୁ ଦେଖ, ଗୁଣକୁ ଦେଖ, କିନ୍ତୁ ଏହାଙ୍କର ହିଁ ଏହି ଗୁଣଟି ବହୁତ ଭଲ, ଏହି "ହିଁ" ଶବ୍ଦକୁ ମଝିରେ ରଖ ନାହିଁ କାରଣ ଏହି "ହିଁ" ଶବ୍ଦ ହିଁ ଗଡବଡ କରୁଛି । ଏହାକୁ ହିଁ ମୋହ କୁହାଯାଏ । ତେବେ ବାହାରର ରୂପ ଜ୍ଞାନର ହେଉ ବା ଯୋଗର ହେଉ ବା ସେବାର ହେଉ

କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏହାଙ୍କ ସହିତ ହିଁ ଯୋଗ କରିବି, ଏହାଙ୍କର ହିଁ ଯୋଗ ବହୁତ ଭଲ । ଏହି "ହିଁ" ଶବ୍ଦ ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହି ଆତ୍ମା ହିଁ ସେବାରେ ସହଯୋଗୀ ହୋଇପାରିବ । ମୋତେ ଏହି ସାଥୀ ହିଁ ଆବଶ୍ୟକ... ଏବେ ବୁଝିପାରିଲ ମୋହର ଲକ୍ଷଣ ସବୁ କ'ଣ ? ସେଥିପାଇଁ ଏହି "ହିଁ" ଶବ୍ଦକୁ ବାହାର କରିଦିଅ । ସମସ୍ତେ ଭଲ, ସମସ୍ତଙ୍କର ବିଶେଷତାକୁ ଦେଖ, ସହଯୋଗୀ ହୁଅ ଏବଂ ସହଯୋଗୀ କର କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ମୋହ ଲାଗିଥାଏ ପୁଣି ବଢି ବଢି ବିକରାଳ ରୂପ ଧାରଣ କରିନିଏ । ତା'ପରେ ନିଜେ ସେଥିରୁ ବାହାରିବା ପାଇଁ ଚାହିଁଲେ ମଧ୍ୟ ବାହାରି ପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ମୋହ ରୂପକ ରସୀ ମଜବୁତ ହୋଇଯାଇଥିବ । ପ୍ରଥମେ ବହୁତ ସୂକ୍ଷ୍ମ ହୋଇଥାଏ ଧୀରେ ଧୀରେ ମଜବୁତ ହୋଇଯାଏ ତେଣୁ କଟିବା ପାଇଁ ମୁଶକିଲ୍ ହୋଇଯାଏ । ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ସାହାରା ତ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି, କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମା ତୁମର ସାହାରା ନୁହେଁ । ବାବା କାହାକୁ ବି ସହଯୋଗୀ ବା ନିମିତ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତି ତେଣୁ ନିମିତ୍ତ କରିବାବାଲାକୁ ଭୁଲ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ କାହାକୁ ନା କାହାକୁ ନିମିତ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ମଝିରେ ବାବା ରହିବା ଦ୍ୱାରା ପାପ ସ୍ପର୍ଶ କରିପାରିବ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ମଝିରୁ ବାବା ବାହାରି ଯାଉଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ପାପ ହେଉଛି । ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ହେଲା ଏହିଭଳି ସାହାରା ନେବାର କଥା ।

ଦ୍ୱିତୀୟ କଥା ହେଲା କୌଣସି ନା କୌଣସି ସାକାର ସାଧନ ଗୁଡିକୁ ମଧ୍ୟ ସାହାରା କରିଛନ୍ତି । ଯଦି ସାଧନ ଅଛି ତେବେ ସେବା ଅଛି । ଯଦି ସାଧନରେ ଟିକିଏ ବି ତଳ ଉପର ହେଲା ତେବେ ସେବା ମଧ୍ୟ ତଳ ଉପର ହେଲା । ସାଧନ ଗୁଡିକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବା ଅଲଗା କଥା କିନ୍ତୁ ସାଧନର ଅଧୀନ ହୋଇ ସେବା କରିବା — ଏହା ହେଉଛି ସାଧନକୁ ସାହାରା କରିବା । ତେବେ ସାଧନ ଗୁଡିକ ସେବାର ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ଅଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସେହି ସାଧନଗୁଡିକୁ ସେହି ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଅ କିନ୍ତୁ ସାଧନକୁ ଆଧାର କର ନାହିଁ । ଆଧାର ତ ଏକମାତ୍ର ବାବା ଅଟନ୍ତି, ସାଧନଗୁଡିକ ତ ବିନାଶୀ । ତେଣୁ ବିନାଶୀ ସାଧନ ଗୁଡିକୁ ଆଧାର କରିବା ଅର୍ଥ ସାଧନ ଯେପରି ବିନାଶୀ ଅଟେ ସେହିପରି ତୁମର ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ କେବେ ବହୁତ ଉଚ୍ଚରେ, କେବେ ମଝିରେ, କେବେ ତଳେ — ଏହିଭଳି ବଦଳି ଚାଲିଥିବ । ଅବିନାଶୀ ବା ଏକରସ ଅର୍ଥାତ୍ ସମାନ ସ୍ଥିତି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଦ୍ୱିତୀୟ କଥା ହେଲା - ବିନାଶୀ ସାଧନଗୁଡିକୁ ସାହାରା ବା ଆଧାର ମନେ କର ନାହିଁ । ଏସବୁ ନିମିତ୍ତ ମାତ୍ର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ମିଳିଛି ତେଣୁ ସେଗୁଡିକୁ ସେବା ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଅ ଏବଂ ତା'ଠାରୁ ଦୂରେଇଯାଅ । ସାଧନଗୁଡିକର ଆକର୍ଷଣରେ ତୁମର ମନ ଆକର୍ଷିତ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଏହି ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ସାହାରା ସୂକ୍ଷ୍ମ ରୂପରେ ପିଲାମାନଙ୍କର ଆଧାର ହୋଇ ଥିବାର ଦେଖିଲେ । ଯେବେକି ତୁମମାନଙ୍କର କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ହେବାର ଅଛି ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି, ବସ୍ତୁ ଏବଂ କର୍ମର ବନ୍ଧନଠାରୁ ଅତୀତ ହେବା ବା ଅଲଗା ହେବାକୁ ହିଁ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା କୁହାଯାଏ । କର୍ମାତୀତର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ କର୍ମଠାରୁ ଦୂରେଇଯିବା କିନ୍ତୁ କର୍ମର ବନ୍ଧନଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇ କର୍ମ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମଠାରୁ ଅଲଗା ହେବା । କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ, ଯୋଗଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଜୀବନମୁକ୍ତ ଅବସ୍ଥା ।

ଏବଂ ଆଉ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ କଥା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଲା ଯାହାକି ସମୟ ଆଗକୁ ବଢିଚାଲିବା ସହିତ କେତେକ ପିଲା ପରଖିବାର ଶକ୍ତିରେ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ପରଖି ନ ପାରିବା କାରଣରୁ ଧୋକା ଖାଇଯାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ପରଖିବାର ଶକ୍ତି ଦୁର୍ବଳ ହେବାର କାରଣ ହେଲା ବୁଦ୍ଧିର ଲଗନ ଏକାଗ୍ର ନୁହେଁ । ଯେଉଁଠାରେ ଏକାଗ୍ରତା ରହିଛି ସେଠାରେ ପରଖିବାର ଶକ୍ତି ସ୍ୱତଃ ହିଁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ । ଏକାଗ୍ରତାର ଅର୍ଥ ହେଲା ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସଦାସର୍ବଦା ଲଗନରେ ମଗନ ରହିବା । ଏକାଗ୍ରତାର ଲକ୍ଷଣ ହେଲା ସଦାସର୍ବଦା ଉଡିବାର ଅନୁଭୂତି ହେବା ସହିତ ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ଏକରସ ଅର୍ଥାତ୍ ସମାନ ରହୁଥିବ । ତେବେ ଏକରସର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ପୁରୁଷାର୍ଥର ବେଗ ସର୍ବଦା ଏକାଭଳି ରହିଥିବ ତେବେ ଯାଇ ଏକରସ କୁହାଯିବ ନା, ଏକରସ ଅର୍ଥାତ୍ ସଦାସର୍ବଦା ଉଡିବାର ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭୂତି ହେଉଥିବ, ଏଥିରେ ହିଁ ଏକରସ ହୁଅ । ଯେଉଁ ଭଳି ଅନୁଭବ କାଲି ଥିଲା ଆଜି ତାହାର ମାତ୍ର ବୃଦ୍ଧି ହେବାର ଅନୁଭବ କରୁଥିବ । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ଉଡିବାର କଳା । ତେଣୁ ସ୍ୱ-ଉନ୍ନତି ପାଇଁ, ସେବାର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ପରଖିବାର ଶକ୍ତି ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକ, ଏବଂ ପରଖିବାର ଶକ୍ତି ଦୁର୍ବଳ ହେବାର କାରଣ ହେଲା ପିଲାମାନେ ନିଜର ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଦୁର୍ବଳତା ମନେ କରୁନାହାଁନ୍ତି, ବରଂ ତାକୁ ଲୁଚାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି ବା ଜିଦ୍ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ଦୁଇଟି କଥାକୁ ଲୁଚାଇବା ପାଇଁ ହିଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । କେବେ ନା କେବେ ଭିତରେ ଭିତରେ ହୃଦବୋଧ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପୁଣି ବି ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପରେ ପରଖିବାର ଶକ୍ତି ନଥିବା କାରଣରୁ ନିଜକୁ ସର୍ବଦା ଠିକ୍ ଅଛି ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିମାନ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ବୁଝିଲ! ଯେହେତୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କର୍ମାତୀତ ସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଅଛି ଏବଂ ଅଧିକ ନମ୍ବର ରଖିବାର ଅଛି ତେଣୁ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କର । ଭଲ ଭାବରେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ପରଖିବାର ଶକ୍ତିକୁ ଧାରଣ କର । ପ୍ରଥମେ ଏକାଗ୍ର ବୁଦ୍ଧି ହୁଅ ତା'ପରେ ଚେକ୍ କର, ତେବେ ଯାହା ସବୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତା ଥିବ ସେଗୁଡିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖାଯିବ । ଏମିତି ନ ହେଉ ଯାହାକି ତୁମେ ନିଜକୁ ବହୁତ ଠିକ୍ ଠାକ୍ ଭାବୁଥିବ ବା ବହୁତ ଭଲ ଚାଲୁଛି ବୋଲି ଭାବୁଥିବ ଏବଂ ମୁଁ ହିଁ କର୍ମାତୀତ ହେବି ବୋଲି ଭାବୁଥିବ, ଆଉ ଯେତେବେଳେ ସମୟ ଆସିବ ସେତେବେଳେ ଏହି ସୂକ୍ଷ୍ମବନ୍ଧନ ଗୁଡିକ ତୁମକୁ ଉଡିବାକୁ ଦେଉନଥିବ । ନିଜ ଆଡକୁ ଟାଣି ନେଉଥିବ । ତେବେ ସେତେବେଳେ କ'ଣ କରିବ ? ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଯଦି ଉଡିବା ପାଇଁ ଚାହିଁବ ତେବେ ଉଡିବ ନା ତଳକୁ ଖସିବ! ତେଣୁ ଏହିସବୁ ସୂକ୍ଷ୍ମବନ୍ଧନ ଗୁଡିକ ସମୟ ଅନୁସାରେ ନମ୍ବର ନେବାରେ ବା ସାଥୀରେ ଯିବାରେ, ବା ସଦାପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାରେ ବାଧାସୃଷ୍ଟି ନକରୁ ସେଥିପାଇଁ ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଏସବୁକୁ ଚେକ୍ କରୁଥିଲେ । ଯାହାକୁ ପିଲାମାନେ ସାହାରା ବୋଲି ମନେ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ସାହାରା ନୁହେଁ ବରଂ ରାଜକୀୟ ରୂପରେ ବାନ୍ଧି ରଖିଥିବାର ସୂତା ଅଟେ । ଯେପରି ସୁନା ହରିଣର କାହାଣୀ ରହିଛି ନା । ସୀତାକୁ କେଉଁଠିକୁ ନେଇଗଲା! ତେଣୁ ଏହି ସବୁ ବନ୍ଧନଗୁଡିକ ହିଁ ସୁନା ହରିଣ ସଦୃଶ ଅଟେ । ଏହାକୁ ସୁନା ମନେ

କରିବା ଅର୍ଥ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟକୁ ହରାଇବା । ଏହା ସୁନା ନୁହେଁ ଖୋନା ଅର୍ଥାତ୍ ହରାଇବା । ରାମକୁ ବି ହରାଇଲା ଏବଂ ଅଶୋକବାଟିକା ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗ ଦୁନିଆକୁ ମଧ୍ୟ ହରାଇଲା ଏବଂ ଶୋକବାଟିକାକୁ ଚାଲିଗଲା ।

ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶେଷ ସ୍ନେହ ରହିଛି ସେଥିପାଇଁ ବ୍ରହ୍ମାବାବା ସର୍ବଦା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଭଳି ସଦାପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ଅବସ୍ଥାର ଦୃଶ୍ୟ ତ ଦେଖିଲ ନା! କେତେ କମ୍ ସମୟ ଭିତରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଚାଲିଗଲେ ? କାହାର ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧିହେଲେ ? କେହି ମନେ ପଡିଲେ କି ଅମୁକ କେଉଁଠି ଅଛି ? ଅମୁକ ମୋର ସେବାସାଥୀ ଅଟେ, ମନେ ପଡିଥିଲା ? ତେବେ ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବାର ପାର୍ଟ ବା କର୍ମାତୀତ ସ୍ଥିତିର ପାର୍ଟ ଦେଖିଲ ନା! ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେତିକି ଅତି ସ୍ନେହ ଥିଲା ସେତିକି ନିଆରା ହେବାର ଦୃଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲ ନା! ଡାକରା ଆସିଲା ମାତ୍ରେ ଚାଲିଗଲେ । ନଚେତ୍ ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ସ୍ନେହ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ଥିଲା ନା! ତେଣୁ ଯେତିକି ପ୍ୟାରା ସେତିକି ନ୍ୟାରା । ସହଜରେ ଅଲଗା ହୋଇଯିବାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଖିଲ ନା । କୌଣସି ଜିନିଷ ଅଥବା ଭୋଜନ ପଦାର୍ଥ ଯେତେବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ କଡେଇ ବା ହାଣ୍ଡିଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇଯାଏ ନା! ତେଣୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲଗା ହୋଇଯିବା । ତୁମର ସାହାରା ତ ଏକମାତ୍ର ଅବିନାଶୀ ପିତା ଅଟନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ନା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ, ନା କୌଣସି ସମ୍ପତ୍ତି ବା ବସ୍ତୁକୁ ସାହାରା କର । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ କର୍ମାତୀତ । କେବେ ବି କୌଣସି କଥା ଲୁଚାଅ ନାହିଁ । ଲୁଚାଇବା ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଯିବ । ଏମିତି ବି କଥା କିଛି ବଡ ନଥାଏ କିନ୍ତୁ ଲୁଚାଇବା ଦ୍ୱାରା ବଡ କରିଦେଉଛି । ଯେତେଯେତେ ନିଜକୁ ଠିକ୍ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବ ସେତିକି କଥାକୁ ବଢାଉଥିବ । ଯେତେ ଜିଦ୍ କରିବ ସେତେ କଥା ବଢିବ । ସେଥିପାଇଁ କୌଣସି କଥାକୁ ବଡ ନ କରି ଛୋଟ ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ ସମାପ୍ତ କର, ତେବେ ସହଜ ମଧ୍ୟ ହେବ ଏବଂ ଖୁସି ମଧ୍ୟ ମିଳିବ । ଏହି କଥା ଆସିଲା, ତା'କୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଗଲ ବା ବିଜୟୀ ହୋଇଗଲ ତେବେ ଖୁସି ଲାଗିବ । ବୁଝିଲ!

ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନେ ତ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହରେ ରହୁଛନ୍ତି ନା! ତେଣୁ ଡବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବ୍ରହ୍ମାବାବା ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ସୂକ୍ଷ୍ମ ପାଳନା ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ସ୍ନେହର ପାଳନା ଅଟେ କୌଣସି ଶିକ୍ଷା ବା ସାବଧାନୀ ନୁହେଁ । ବୁଝିଲ! କାହିଁକି ନା ବ୍ରହ୍ମାବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଆବାହନ ଦ୍ୱାରା ଜନ୍ମ ଦେଇଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ଜନ୍ମ ନେଇଛ । କଥିତ ଅଛି ନା — ବ୍ରହ୍ମା ନିଜର ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ତେବେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଏତେ ବଡ ସୃଷ୍ଟି ରଚନା ହୋଇଯାଇଛି ନା । ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା, ଆବାହନ ଦ୍ୱାରା ରଚନା ହୋଇଥିବା ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ଅଟ । ସେଥିପାଇଁ ଗେହ୍ଲା ସନ୍ତାନ ହେଲ ନା! ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଭାବୁଛନ୍ତି ଏମାନେ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଆସିବାର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହଧାରୀ ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ବିଶେଷତା ଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ ଭାବରେ ଶୃଙ୍ଗାର କରିବାର କଥାବାର୍ତ୍ତା ଚାଲିଛି । ସେମାନେ ପ୍ରଶ୍ନ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ପଚାରିବେ ଏବଂ ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ମଧ୍ୟ ବୁଝିଯିବେ । ତୁମେମାନେ ତ ବିଶେଷ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଅଟ ସେଥିପାଇଁ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ ସର୍ବବନ୍ଧନରୁ ନ୍ୟାରା ଏବଂ ପ୍ୟାରା ହେବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛନ୍ତି ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ କହୁଛନ୍ତି, ନା, ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି, ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସର୍ବଦା ସମସ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନେ ଥା'ନ୍ତି, ଚାହେଁ ଭାରତବାସୀ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ବିଦେଶୀ ହୁଅନ୍ତୁ । ଆଚ୍ଛା - ଆଜି ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ଶୁଣାଇଛନ୍ତି ନା — ଗତ ବର୍ଷ ଅପେକ୍ଷା ଏ ବର୍ଷର ପୁରୁଷାର୍ଥର ଫଳାଫଳ ବହୁତ ଭଲ ଅଛି । ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ପିଲାମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଆଗକୁ ବଢିଚାଲିବେ କାରଣ ଉଡିବାର ସ୍ଥିତିକୁ ଯିବା ଭଳି ଆତ୍ମା ଅଟ । ବାପଦାଦା ଯାହାଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟ ମନେ କରନ୍ତି ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯୋଗୀ ହେବାର ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା!

ସର୍ବଦା କର୍ମବନ୍ଧନମୁକ୍ତ, ଯୋଗଯୁକ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ସାହାରା କରୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ନିଜର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଦୁର୍ବଳତା ଗୁଡିକଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ଏକାଗ୍ରତା ଦ୍ୱାରା ପରଖିବାର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ବ୍ୟକ୍ତି, ବସ୍ତୁ ଏବଂ ବୈଭବର ବିନାଶୀ ସାହାରାଠାରୁ ଅଲଗା ରହୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ଏହିଭଳି ବାବାଙ୍କ ସମାନ ଜୀବନମୁକ୍ତ କର୍ମାତୀତ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତି ରହୁଥିବା ବିଶେଷ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଯ୍ୟାଦପ୍ୟାର ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ନିର୍ମଳ ଶାନ୍ତାଦାଦୀଙ୍କ ସହିତ:- ସଦାସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ତ ରହୁଛ, ଯେଉଁମାନେ ଆରମ୍ଭରୁ ବାବାଙ୍କର ସଂଗରେ ହିଁ ରହି ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରହିବାର ଅନୁଭବ କେବେ ବି କମ୍ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ତ ତୁମର ପିଲାଦିନର ପ୍ରତିଜ୍ଞା । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ଅଛ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ସାଥୀରେ ହିଁ ଯିବ । ତେଣୁ ସଦାସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରହିବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କୁହ ବା ବରଦାନ କୁହ ମିଳିଯାଇଛି । ପୁଣି ବି ବାବା ଯେପରି ପ୍ରୀତିର ରୀତିକୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଅବସ୍ଥାରୁ ବ୍ୟକ୍ତ ରୂପକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ସେହିଭଳି ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୀତିର ରୀତିକୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ପହଞ୍ଚି ଯାଉଛନ୍ତି । ଏହି କଥା ନା! ସଂକଳ୍ପରେ ତ ବହୁତ ଦୂରର କଥା କିନ୍ତୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ, ଯାହାକୁ ସବକନସିୟସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଅବଚେତନ ଅବସ୍ଥା କୁହାଯାଉଛି ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ସଂଗରୁ ଅଲଗା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମର ସମ୍ବନ୍ଧ ଏତେ ମଜବୁତ ଭାବରେ ଯୋଡି ହୋଇ ରହିଛି । ତେବେ ଏହା କେତେ ଜନ୍ମର

ସମ୍ବନ୍ଧ! ପୂରା କଳ୍ପର ଅଟେ ନା । ଏହି ଜନ୍ମ ହିସାବରେ ପୂରା କଳ୍ପ ହିଁ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିବ । ଏବେ ତ ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ କେହି କେହି ସନ୍ତାନ ସେବା କରିବା ପାଇଁ କେଉଁଠି ନା କେଉଁଠି ଅଲଗା ଅଲଗା ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ଯେପରି ଏମାନେ ବିଦେଶରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ସିନ୍ଧୁ ପ୍ରଦେଶରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛ । କିଏ କେଉଁଠି, କିଏ କେଉଁଠି ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛନ୍ତି । ଯଦି ଏମାନେ ବିଦେଶରେ ପହଞ୍ଚି ନ ଥା'ନ୍ତେ ଅଥାତ୍ ଜନ୍ମ ନେଇନଥା'ନ୍ତେ ତେବେ ବିଦେଶରେ ଏତେଗୁଡିଏ ସେଣ୍ଟର କିପରି ଖୋଲି ଥାଆନ୍ତା । ଆଚ୍ଛା ତୁମେ ତ ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରହୁଥିବା, ସାଥୀରେ ରହିବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ପାଳନ କରୁଥିବା ପରଦାଦୀ ଅଟ! ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ସେବାର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । କାରଣ ବରଦାନୀ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଇଛ । ଏବେଠାରୁ ବି ଦେଖ ଭିଡ ଲାଗିବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲାଣି । ଯେତେବେଳେ ଆହୁରି ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଯିବ ତେବେ ଭିଡ ହୋଇଯିବ । ଏହା ତ ତୁମର ବରଦାନୀ ରୂପର ବିଶେଷତାର ମୂଳଦୁଆ ପଡୁଛି । ଯେତେବେଳେ ବହୁତ ଭିଡ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ କ'ଣ କରିବ ? କେବଳ ବରଦାନ ଦେବ, ଦୃଷ୍ଟି ଦେବ । ଏହିଠାରେ ହିଁ ଚୈତନ୍ୟ ମୂର୍ତ୍ତିମାନେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେବେ । ଯେପରି ଆରମ୍ଭ ସମୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ କହୁଥିଲେ ଏମାନେ ଦେବୀ ଅଟନ୍ତି । ସେହିପରି ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିପାରିବେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେବୀ ଶବ୍ଦରେ ସମ୍ବୋଧନ କରିବେ । ଜୟଦେବୀ, ଜୟଦେବୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବୀଙ୍କର ଜୟ ହେଉ ବୋଲି କହିବା ଏହିଠାରୁ ହିଁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ । ଆଚ୍ଛା —

ବରଦାନ:- ଈଶ୍ୱରୀୟ ବିଧାନକୁ ଜାଣି ଯଥାର୍ଥ ବିଧି ଦ୍ୱାରା ସିଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର ଅଧିକାରୀ ହୁଅ ।

ଗୋଟିଏ ପାଦର ସାହାସ ଏବଂ ପଦ୍ମଗୁଣା ସହଯୋଗ — ଡ୍ରାମାରେ ଏହିଭଳି ବିଧାନ ଅର୍ଥାତ୍ ନିୟମର ବିଧି ନିର୍ଧାରିତ ଅଛି । ଯଦି ଏହି ବିଧି ଅର୍ଥାତ୍ ଉପାୟ ଡ୍ରାମାର ନିୟମ ହୋଇନଥା'ନ୍ତା ତେବେ ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱର ପ୍ରଥମ ରାଜା ହୋଇ ଯାଇଥାଆନ୍ତେ । କ୍ରମଅନୁସାରେ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଆଧାର ମଧ୍ୟ ଏହି ବିଧି କାରଣରୁ ହିଁ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ଯେତେ ଇଚ୍ଛା ସେତେ ସାହାସ ରଖ ଏବଂ ସହଯୋଗର ପାତ୍ର ହୁଅ । ଚାହେଁ ସମର୍ପିତ ହୋଇଥାଅ ବା ଘର ଗୃହସ୍ଥରେ ରହିଥାଅ — ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିକାର ସମାନ କିନ୍ତୁ ଯଥାର୍ଥ ବିଧି ଆଧାରରେ ହିଁ ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ତେଣୁ ଏହି ଈଶ୍ୱରୀୟ ବିଧାନକୁ ଜାଣି ଅବହେଳା ପଣିଆର ଲୀଳା ଅର୍ଥାତ୍ ନାଟକକୁ ସମାପ୍ତ କର ତେବେ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଆସିବାର ଅଧିକାର ମିଳିଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାରେ ମିତବ୍ୟୟୀତାର ଅବତାର ହୁଅ ଅର୍ଥାତ୍ କମ୍ ଖର୍ଚ୍ଚ କର ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****